

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

De camí cap a Lisboa

Aquest diumenge vint autocars surten des de diferents punts de la geografia diocesana per portar més de 1.000 joves de la diòcesi a Lisboa, acompanyats pels seus catequistes i mossens. Jo mateix també parteixo cap a Lisboa per trobar-me amb tots ells i molts més.

El papa Francesc, en el seu missatge per a aquesta Jornada Mundial de la Joventut, expressa el seu desig: «Somnio que a la JMJ torneu a experimentar l'alegria de la trobada amb Déu i amb els germans.»

Per tal de fer aquesta experiència, el Sant Pare ha posat com a lema de la Jornada: «Maria se n'anà decididament» (Lc 1.39). Efectivament, Maria, Mare de Déu i Mare nostra, esdevé el model dels joves en moviment, que sap sortir d'ella mateixa per anar a l'encontre de la persona necessitada.

El fragment bíblic esmentat es troba tot just després de l'anunciament de l'àngel Gabriel a la Verge Maria. Ella no es tanca en les seves preocupacions, no queda paralizada davant les dificultats, sinó que anteposa la necessitat de l'altre i, confiant en Déu, emprèn amb decisió el camí per anar a l'encontre de la seva cosina Elisabet. Ella, que porta en el seu si el germen del qui és la Vida, experimenta l'alegria espiritual més gran tot reobrint el camí de la proximitat i de la trobada. I si continuem llegint el text de sant Lluc descobrim com Elisabet s'omple de l'Esperit Sant a través de l'exercici de l'hospitalitat i el trobament amb Maria, que omple de goig el seu cor.

Certament, Maria ens acompanya en el nostre pelegrinatge cap a Lisboa. El pelegrinatge, tot pelegrinatge, sempre és una experiència de fe i d'encontre. De fe

en Déu que descobrim viu enmig nostre i aprofundim en les catequisis i les celebracions. I d'encontre amb els altres companys de camí que esdevenen veritables amics i germans en el Senyor. L'experiència de passar uns dies junts, de superar dificultats amb esforç i decisió, de reflexionar i compartir tantes estones al llarg del dia, ens ajuden a experimentar aquest goig de la proximitat, de l'acollida gratuïta de l'altre, de l'hospitalitat amb cada persona que rebem o que ens fan a nosaltres.

Massa sovint estem acostumats a moure'ns amb rapidesa per coses que no són les més importants, com ens recorda el Sant Pare, per exemple la vida viscuda amb superficialitat, sense compromís, sense reflexionar les coses i posar seny, sense tenir paciència. L'experiència de la trobada amb Déu i amb els germans ajuda a descobrir especialment el goig de l'abraçada entre pobles i generacions diferents, en la reconciliació i la pau, en una nova fraternitat missionera.

També passarem per Fàtima, demà di lluns, tot recordant una de les aparicions

de la Mare de Déu més importants a tres senzills pastors, als quals va canviar les seves vides a partir de la trobada celestial.

Però el pelegrinatge no és només d'anada, és també de tornada. Anem a Lisboa per experimentar el goig de la trobada amb Jesucrist i amb els germans, però tornarem amb el compromís de viure el camí de les trobades concretes, del goig de la presència del Senyor, a casa nostra, a la família, a l'escola, en el treball, amb els amics, a la parròquia o en el moviment. I se'ns notarà que el pas per Lisboa ha deixat petjada en els nostres cors perquè ben segur serem més i millors deixebles missioners del Senyor, com Maria, que va anar a visitar Elisabet, s'hi va quedar un temps, i després va retornar a Nazaret per continuar amb la missió que el Senyor li havia encomanat.

Confio en la pregària de tots els diocesans pels fruits d'aquesta nova Jornada Mundial de la Joventut que tant de bé pot fer a tots els joves que hi participaran, entre ells, 1.050 de la nostra diòcesi. Entre altres fruits, especialment també per les vocacions sacerdotals que tant necessitem.

ENTREVISTA

Servir l'Església

JOAN TORRA I BITLLOCH

El Dr. Joan Torra i Bitlloch ha estat nomenat prorector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià (AUSP), en substitució del Dr. Armand Puig i Tàrrach. Diplomàtic en Teologia i en Ciències Patrístiques, i doctorat en Teologia, exercirà les dues responsabilitats, perquè continua essent el degà de la Facultat de Teologia de Catalunya. «El meu desig és que l'Ateneu esdevingui una institució acadèmica sòlida, arrelada a la doctrina de l'Església i oberta al món de la universitat i la cultura, atenta a una societat que canvia i que necessita la llum de l'Evangelí», afirma.

El nomenament és el colofó d'una trajectòria acadèmica?

Jo soc un capellà del Bisbat de Vic... amb vocació de capellà! Se'm va demanar que aprofundís els estudis de teologia amb l'especialització dels Pares de l'Església i ho vaig fer. Després em van demanar que en fes classes a la Facultat de Teologia. De tot això en dono gràcies a Déu i a l'Església. La meua voluntat és la d'estar al servei del que l'Església requereixi. I de cap manera ho he buscat; això seria per a carreres acadèmiques o polítiques, i jo soc capellà.

Quines són les atribucions del prorector?

Són les mateixes que de rector, però com que és per preparar el procés per a la designació del nou no s'han de fer innovacions, sinó que cal donar continuïtat a la vida de l'Ateneu. El prorector ha de fer que el Consell de les Facultats que el formen esculli una terna de professors per tal que d'aquestes el Consell de Direcció n'elabori la definitiva, que es presenta al Gran Canceller per tal que triï el nom que presentarà a Roma per a ser rector.

El buit que deixa Mn. Armand serà difícil d'omplir?

És que no cal omplir el buit que deixa. Ell ha estat rector des del moment en què va començar l'Ateneu i això és únic; i ho ha fet molt bé! Ara caldrà fer que funcionin tots els consells i organismes que ja estan previstos. Per tant, caldrà consolidar. Comptem, però, amb un equip humà que estimem molt l'Ateneu i el sentim com el pulmó intel·lectual de l'Església de casa nostra.

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

A missa amb els pares

Són dos avis molt grans. Cada dis-sabte al vespre o cada diumenge al migdia venen a missa, acompanyats per un matrimoni diferent cada setmana, un dels dos és fill o filla. L'àvia en una cadira de rodes i l'avi, superats ja els cent anys, en té cent tres o cent quatre, sostingut en dos bastons, amb alguna dificultat però amb fermesa. Tots dos es mostren contents de participar en l'eucaristia dominical i agraïts amb els fills que ho fan possible. La mare, expansiva, ho manifesta sovint, al celebrant que els acomiada a la porta de l'església. El pare, més discret, ho assenteix amb la mirada. «Encara donaran fruit a la vellesa, continuaran plens d'ufana i de vigor» (SI 92,15).

Diu molt, a favor dels fills, aquest gest d'acompanyar a missa els pares, en aquest moment que necessiten l'ajuda dels altres, i passant per alt les dificultats que comporta, assumir-les setmana rere setmana, amb naturalitat i bonhomia. És una mostra d'amor filial i de responsabilitat vers els pares, d'agraïment per tot el que han rebut d'ells en els anys d'infantesa i joventut, d'agraïment envers aquells de qui han rebut el do de

la fe, de valoració de la participació en la celebració eucarística, d'ajuda material i moral, de tendresa en la vellesa dels pares, de reconfort, pau i coratge. Aquest respecte i consideració filial ben segur que afavoreix l'harmonia familiar i incideix, també, en tots els seus membres, afavoreix i enforteix les relacions entre els germans i és un referent pels més joves.

Diu molt, a favor dels pares, no deixant-se aclaparar per la solitud i la possible angoixa de la vellesa, continuar valorant la participació en la vida de la comunitat cristiana en la fragilitat que els agombola, en especial en la missa dominical, testimoni de fidelitat a Déu, de seguiment de Jesús, de deixar-se portar per la força de l'Esperit. També l'agraïment que mostren als fills, posant-se, confiadament, en les seves mans, deixant-se portar amb joia. «No em rebutgis, doncs, al temps de la vellesa; ara que decau el meu vigor no m'abandonis» (SI 71,9).

Uns testimonis dels pares i dels fills que ajuden a reflexionar i a descobrir la presència de Déu en les nostres vides, que ens convida a implicar-nos, a estimar i servir.

MANS UNIDES

Mans Unides duu a terme 488 nous projectes durant el 2022

MIREIA ANGERRI

Presidenta-delegada de Mans Unides Barcelona

Mans Unides, l'ONG de l'Església catòlica, ha presentat la seva Memòria d'activitats corresponent al 2022, on destaca l'augment de la pobresa i la fam com a conseqüència del fort impacte social i econòmic que va provocar la pandèmia.

La xifra de persones que passen gana al món augmenta fins als 828 milions. Una situació devastadora i alarmant que ha fet que encara ens impliquem amb més força per lluitar contra la pobresa i l'exclusió social.

Gràcies al treball i la participació de socis, voluntaris i personal, hem destinat més de 34 milions d'euros que han permès donar suport directe a prop de 1,8 milions de persones de

55 països d'Amèrica, Àsia i Àfrica. D'aquestes, un 57% han estat dones en situacions de gran vulnerabilitat. Els ingressos recaptats de Mans Unides, de quasi 50 milions d'euros, van procedir en un 42,4% dels nostres socis, en un 88,2% del sector privat i en un 11,8% del sector públic. De tots els ingressos, quasi un 90% es van destinar a projectes de desenvolupament de Mans Unides.

El 2022 ens va demostrar que no ens podem quedar callats davant la desigualtat i que, tot i que queda molt camí per endavant, tot el que hem aconseguit no seria possible si no fos gràcies a persones com tu que pensen que un canvi de paradigma és possible.

Lectures de la missa diària i santoral

31. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ex 32,15-24,30-34 / SI 105 / Mt 13,31-35]. Sant Ignasi de Loiola (1491-1556), prev., basc, fund. Companyia de Jesús a Roma (SJ, jesuïtes, 1540).

1. □ Dimarts [Ex 33,7-11; 34,4b-9,28 / SI 102 / Mt 13,36-43]. Sant Alfons Maria de Liguori (Nàpols, 1696 - Paganì, 1787), bisbe de Goti i doctor de l'Església, fund. Redemptoristes (CSSR, 1732), patró dels confessors i moralistes. Sant Feliu (Fèlix), mr. a Girona (s. IV), d'origen africà. Santes Fe, Esperança i Caritat, vgs. i mrs.

2. ■ Dimecres [Ex 34,29-35 / SI 98 / Mt 13,44-46]. Sant Eusebi de Verceil·li (†371), bisbe, d'origen sard; sant Pere-Jul·lià Eymard (1811-1868), prev. de La Mure, fund. associacions eucarístiques i dels sacerdots sacramentins. Mare de Déu dels Àngels o de la Porciúncula; santa Teodora i els seus tres fills, mrs.; sant Esteve I, papa (254-257) i mr.

3. ■ Dijous [Ex 40,14-19,32-36 / SI 83 / Mt 13,47-53]. Sant Gustau, bisbe; santa Lídia, de Tiatira, deixeblla de Pau a Filips (s. I); beata Joana d'Aza, mare de Domènec de Guzman; santa Ciria, vg.

4. □ Divendres [Lv 23,14-11,15-16,27. 34b-37 / SI 80 / Mt 13,54-58]. Sant Joan-Maria Vianney (1786-1849), prev., rector d'Ars (bisbat de Belley), patró dels rectors de parròquia. Santa Perpètua, mare de família romana mr.

5. ■ Dissabte. [Lv 25,1,8-17 / SI 66 / Mt 14,1-12]. Mare de Déu de les Neus, i altres advocacions: Àfrica, Blanca, Eivissa, Remei...; sant Osvald, rei anglès; santa Afra, mr.

6. □ † Diumenge vinent, diumenge XVIII de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Dn 7,9-10,13-14 / SI 96 / 2Pe 1,16-19 / Mt 17,1-9]. Transfiguració del Senyor, popularment: el Salvador, situada per tradició al mont Tabor (s. IV). Sant Just i sant Pastor, noiets germans mrs. d'Alcalà d'Henares; sant Hormisdas, papa (514-523).

Intencions del Sant Pare per al mes d'agost

Preguem perquè la Jornada Mundial de la Joventut a Lisboa ajudi els joves a posar-se en camí, donant testimoni de l'Evangelí amb les seves pròpies vides.

DIUMENGE XVII DE DURANT L'ANY

Lectura del primer llibre dels Reis (1Re 3,5,7-12)

En aquells dies, el Senyor s'aparegué a Salomó, en un somni durant la nit, en el santuari de Gabaon, i li digué: «Digues-m'ho què vols que et doni». Salomó li respongué: «Senyor, Déu meu, vós m'heu fet rei a mi, servent vostre, perquè ocupés el tron de David, el meu pare, però soc encara un jove que no sé conduir la gent, i em trobo enmig del poble que vós heu elegit, un poble que ningú no és capaç de comptar, de tan nombrós com és. Feu al vostre servent la gràcia de saber escoltar, perquè pugui fer justícia al vostre poble i destriar el bé del mal; sense això, ¿qui seria capaç de governar aquest poble vostre tan considerable?»

Al Senyor, li agradà que Salomó li hagués demanat això, i li digué: «Ja que no demanes molts anys de vida, ni riquesa, ni la vida dels teus enemics, sinó discerniment per poder escoltar i fer justícia, jo et donaré això que demanes: et faré tan prudent i sagaç que ni abans de tu ni després ningú no se't podrà comparar».

Salm responsorial (118)

R. *Com estimo la vostra llei, Senyor!*

El Senyor és la meua heretat; / vull estar atent a les vostres paraules. / M'estimo més la llei / que surt dels vostres llavis, / que mil monedes d'or o de plata. R.

Que el vostre amor em conforti, / com vau prometre al vostre servent. / Quan arribi la vostra pietat, jo tindrè vida, / la llei farà les meves delícies. R. Jo aprecio els vostres manaments / més que l'or i més que tot; / per això m'estimo els preceptes, / i m'emparó dels camins enganyosos. R.

És admirable el vostre pacte, / per això el té present la meua ànima. / La vostra paraula, explicada, dona llum / i l'entenen els senzills. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,28-30)

Germans, nosaltres sabem que Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen, dels qui ell ha cridat per decisió seva; perquè ell, que els coneixia d'abans que existissin, els destinà a ser imatges vives del seu Fill, que ha estat així el primer d'una multitud de germans.

Ell, que els havia destinat, els crida, els fa justos i els glorifica.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 13,44-52)

En aquell temps, Jesús digué a la gent: «Amb el Regne del cel passa com amb un tresor amagat en un camp. L'home que el troba, el deixa amagat i, content de la troballa, se'n va a vendre tot el que té i compra aquell camp.

També passa amb el Regne del cel com amb un comerciant que buscava perles fines. El dia que en trobà una de molt preu, anà a vendre tot el que tenia i la comprà.

També passa amb el Regne del cel com amb aquelles grans xarxes que, tirades a l'aigua, arpleguen de tot. Quan són plenes, les treuen a la platja, s'asseuen i recullen en coves tot allò que és bo, i llencen allò que és dolent. Igualment passarà a la fi del món: Sortiran els àngels, destriaran els dolents d'entre els justos i els llençaran al forn encès: allà hi haurà els plors i el cruixir de dents.

¿Ho heu entès tot això?» Li responen: «Sí que ho hem entès». Ell els digué: «Mireu, doncs: Els mestres de la llei que es fan deixebles del Regne del cel són com aquells caps de casa que treuen del seu cofre joies modernes i antigues».

Lectura del primer llibre de los Reyes (1Re 3,5,7-12)

En aquellos días, el Señor se apareció de noche en sueños a Salomón y le dijo: «Pídeme lo que desees que te dé». Salomón respondió: «Señor mi Dios: tú has hecho rey a tu siervo en lugar de David mi padre, pero yo soy un muchacho joven y no sé por dónde empezar o terminar. Tu siervo está en medio de tu pueblo, el que tú te elegiste, un pueblo tan numeroso que no se puede contar ni calcular. Concede, pues, a tu siervo, un corazón atento para juzgar a tu pueblo y discernir entre el bien y el mal. Pues, cierto ¿quién podrá hacer justicia a este pueblo tuyo tan inmenso?». Agradó al Señor esta súplica de Salomón. Entonces le dijo Dios: «Por haberme pedido esto y no una vida larga o riquezas para ti, por no haberme pedido la vida de tus enemigos sino inteligencia para atenderá la justicia, yo obraré según tu palabra: te concedo, pues, un corazón sabio e inteligente, como no ha habido antes de ti ni surgirá otro igual después de ti».

Salmo responsorial (118)

R. *¡Cuánto amo tu ley, Señor!*

Mi porción es el Señor; / he resuelto guardar tus palabras. / Más estimo yo la ley de tu boca / que miles de monedas de oro y plata. R.

Que tu bondad me consuele, / según la promesa hecha a tu siervo; / cuando me alcance tu compasión, viviré, / y tu ley será mi delicia. R.

Yo amo tus mandatos / más que el oro purísimo; / por eso aprecio tus decretos / y detesto el camino de la mentira. R.

Tus preceptos son admirables, / por eso los guarda mi alma; / la explicación de tus palabras ilumina, / da inteligencia a los ignorantes. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,28-30)

Hermanos: Sabemos que a los que aman a Dios todo les sirve para el bien; a los cuales ha llamado conforme a su designio. Porque a los que había conocido de antemano los predestinó a reproducir la imagen de su Hijo, para que él fuera el primogénito entre muchos hermanos. Y a los que predestinó, los llamó; a los que llamó, los justificó; a los que justificó, los glorificó.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 13,44-52)

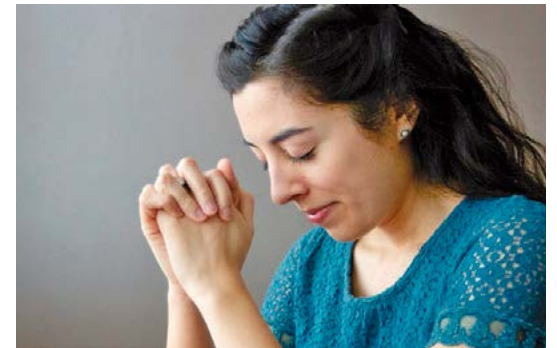
En aquel tiempo, dijo Jesús a la gente: «El reino de los cielos se parece a un tesoro escondido en el campo: el que lo encuentra, lo vuelve a esconder y, lleno de alegría, va a vender todo lo que tiene y compra el campo.

El reino de los cielos se parece también a un comerciante de perlas finas, que al encontrar una de gran valor se va a vender todo lo que tiene y la compra.

El reino de los cielos se parece también a la red que echan en el mar y recoge toda clase de peces: cuando está llena, la arrastran a la orilla, se sientan y reúnen los buenos en cestos y los malos los tiran. Lo mismo sucederá al final de los tiempos: saldrán los ángeles, separarán a los malos de los buenos y los echarán al horno de fuego. Allí será el llanto y el rechinar de dientes. ¿Habéis entendido todo esto?». Ellos le responden: «Sí». Él les dijo: «Pues bien, un escriba que se ha hecho discípulo del reino de los cielos es como un padre de familia que va sacando de su tesoro lo nuevo y lo antiguo».

COMENTARI

Cal fer una bona compra

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Pot semblar que fer una bona compra es refereixi sempre a qüestions materials. Però Jesús, en una de les seves paràboles, ho aplica als «negocis espirituals».

Per comprar bé, cal valorar moltes qüestions i triar amb encert, encara que l'elecció comporti renúncies i sacrificis costosos.

Salomó, en començar el seu regnat a Israel, demana a Déu la «gràcia de saber escoltar, i poder fer justícia al poble, i destriar el bé del mal».

En el camí de la «Sinodalitat», per «Caminar junts» com a cristians, ens cal «saber-nos escoltar», i escoltar l'Esperit Sant, per discernir el que Déu vol de cada un de nosaltres i del conjunt de l'Església.

Moltes vegades ens caldrà parar-nos, fer silenci, i estar atents per sentir i escoltar què se'ns està comunicant.

Ens cal prendre consciència, com diu sant Pau: «Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen.»

Jesús ens ajuda en el nostre discerniment mostrant-nos on són els veritables tresors de la vostra vida. I ens caldrà triar el que ens ha d'ajudar a viure en plenitud l'amor i la fe, i llançar el que fa mal o és una càrrega inútil i pesada que, potser ens atreu, però que ens bloqueja i impedeix avançar.

Per aconseguir el gran tresor de la plenitud de la vida ens cal desprendre'ns de moltes coses que ens agraden i que, també, poden ser atractives i bones.

Cada un de nosaltres, en la nostra pregària, sovint hem de dir al Senyor: «què vols de mi?» o com sant Agustí: «Senyor feu de mi el que vulgueu, perquè sé que m'estimeu», o com el salm: «Mostreu-me, oh Senyor, els vostres camins, els vostres viarans ensenyeu-me». Quins han de ser els camins de la meua vida?

Per ser conseqüents amb allò que anem descobrint i que se'ns va plantejant, cal demanar molta fe i confiança en Jesús, i aplicar el que Ell ens ensenya.

El gran tresor de l'Amor de Déu és extraordinari; val la pena jugar-s'hi la vida.

Sovint el camí és llarg i de vegades costerut, difícil, fosc, pesat, amb moltes boires que no et deixen veure el camí amb claredat, i també sofriments i contradiccions que et conviden a fer-se enrere.

Amb l'ajuda del Senyor i amb la bona companyia dels germans en la fe, cansem-nos fent camí, però no ens cansem de fer camí.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Del dilluns 31 de juliol al dilluns 7 d'agost. Jornada Mundial de la Joventut a Lisboa. Mons. Salvador Cristau presideix els 1.050 joves de la diòcesi, acompanyats per un bon nombre de preveres.

Del dijous 24 al diumenge 27. Convivència de famílies organitzada per la Delegació Episcopal de Pastoral Familiar a la Llar Sant Pau (Sant Pau de Segúries).

Del dilluns 28 d'agost al divendres 1 de setembre. Campaments per a adolescents *Be Apostle* organitzats per la Delegació de Pastoral de Joventut a Bellver de Cerdanya.

Notícies

Reunió de la Tarraconense. Entre els dies 17 i 19 de juliol té lloc a Vic la reunió

de bisbes de la Tarraconense, acompanyats pels administradors diocesans de Girona i Tortosa. El bisbe Salvador hi participa.

Missa d'enviament a la JMJ. El dissabte 22 de juliol, al vespre, Mons. Salvador Cristau presidí la celebració de

l'Eucaristia a la Catedral amb participació dels joves de la diòcesi que aniran a la Jornada Mundial de la Joventut a Lisboa. El Sr. Bisbe va fer l'enviament dels joves que marxen aquest diumenge en autocars des de diferents parròquies de la diòcesi. En total són 1.050. Aniran presidits pel Bisbe i acompanyats per 15 capellans i els seus catequistes.

Missa al Monestir de Sant Domènec. El diumenge 23 de juliol, Mons. Salvador Cristau va visitar la comunitat de les Dominiques del Monestir de Sant Domènec a Sant Cugat del Vallès. I celebrà la Missa del diumenge.

En la pau de Crist

P. Josep Boada Cots, SJ. Morí a Sant Cugat del Vallès, el 19 de juliol, als 90 anys d'edat, 70 de vida religiosa i 58 de sacerdoti.

Nascut a Terrassa i doctor en Teologia, estigué adscrit a la Parròquia de la Sagrada Família de Terrassa on durant molts anys celebrava misses dominicals. Fou consiliari del Centre Cristià d'Universitaris de la Universitat Autònoma de Barcelona, a Bellaterra.

Les exèquies se celebraren el 20 de juliol a l'església del Centre Borja de Sant Cugat del Vallès.

Horari de la Cúria al mes d'agost

—A Terrassa: dimarts 8, dijous 17 i dijous 24: d'11 a 13 h.

—A la Parròquia de Sant Esteve de Granollers: dilluns de 19 a 20 h.

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

CARTA DOMINICAL

En camino hacia Lisboa

Este domingo veinte autocares salen desde diferentes puntos de la geografía diocesana para llevar más de 1.000 jóvenes de la diócesis a Lisboa, acompañados por sus catequistas i sacerdotes. Yo mismo parto también hacia Lisboa para encontrarme con todos ellos y muchos más.

El papa Francisco, en su mensaje para esta Jornada Mundial de la Juventud, expresa su deseo: «Sueño que en la JMJ volváis a experimentar la alegría del encuentro con Dios y con los hermanos.»

Con el fin de hacer esta experiencia el Santo Padre ha señalado como lema de la Jornada: «María se puso en camino de prisa» (Lc 1,39). Efectivamente, María, Madre de Dios y Madre nuestra, se convierte en el modelo de los jóvenes en movimiento, ella que sabe salir de sí misma para ir al encuentro de la persona necesitada.

El fragmento bíblico mencionado se encuentra después de la anunciación del ángel Gabriel a la Virgen María. Ella no se encierra

en sus preocupaciones, no queda paralizada ante las dificultades, sino que antepone la necesidad ajena y, confiando en Dios, emprende con decisión el camino para ir al encuentro de su prima Elisabet. Ella, que lleva en su seno el germen de aquel que es la Vida, experimenta la alegría espiritual más grande a través del camino de la proximidad y del encuentro. Y si continuamos leyendo el texto de san Lucas descubrimos como Elisabet se llena del Espíritu Santo a través del ejercicio de la hospitalidad y el encuentro con María, que llena de gozo su corazón.

María nos acompaña, ciertamente, en nuestra peregrinación hacia Lisboa. La peregrinación, toda peregrinación, siempre es una experiencia de fe y encuentro. De fe en Dios a quien descubrimos vivo entre nosotros y profundizamos en él en las catequesis y las celebraciones. Y de encuentro con los demás compañeros de camino que se convierten en verdaderos amigos y hermanos en el Señor. La ex-

periencia de pasar unos días juntos, de superar dificultades con esfuerzo y decisión, de reflexionar y compartir tantos ratos a lo largo del día, nos ayuda a experimentar este gozo de la proximidad, de la acogida gratuita del otro, de la hospitalidad para con cada persona que acogemos o que nos acoge a nosotros.

Demasiado a menudo estamos acostumbrados a movernos con rapidez por cosas que ciertamente no son las más importantes, como nos recuerda el Santo Padre, por ejemplo la vida vivida con superficialidad, sin compromiso, sin reflexionar las cosas ni sentar cabeza, sin tener paciencia. La experiencia del encuentro con Dios y con los hermanos ayuda a descubrir de manera especial el gozo del abrazo entre diferentes pueblos y generaciones, en la reconciliación y la paz, en una nueva fraternidad misionera.

Mañana lunes pasaremos también por Fátima recordando una de las apariciones de la Virgen María más importantes a tres sencillos pastores a quienes cambió sus

vidas a partir del encuentro celestial.

Pero la peregrinación no es solo de ida, es también de vuelta. Vamos a Lisboa para experimentar el gozo del encuentro con Jesucristo y con los hermanos, pero volveremos con el compromiso de vivir los encuentros concretos, el gozo por la presencia del Señor, con los de casa, en la familia, en la escuela, en el trabajo, con los amigos, en la parroquia o en el movimiento. Y se nos notará que el paso por Lisboa ha dejado huella en nuestros corazones porque a buen seguro seremos más y mejores discípulos misioneros del Señor, con María, que fue a visitar a Elisabet, se quedó allí un tiempo, y después regresó a Nazaret para continuar con la misión que el Señor le había encomendado.

Confío en la plegaria de todos los diocesanos por los frutos de esta nueva Jornada Mundial de la Juventud que tanto bien puede hacer a todos los jóvenes que participarán, entre ellos 1.050 de nuestra diócesis. Entre otros frutos, de un modo especial, también por las vocaciones sacerdotales que tanto necesitamos.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

